

имъ помогѣхъ; и дойдохъ, и напълнихъ двѣ-тъ ладіи, до толко щото сѣхъ да погнѣхъ. А като видѣ Симонъ Петръ, припаднѣ на колѣни-тъ Иисусовы, и казуваше: «Иди си отъ мене, Господи, защото сымъ человекъ грѣшенъ. Понеже ужасъ обзѣ и него и всичкы-тъ що бѣхъ съ него, за довь-тъ на рыбы-тъ що уловихъ. Подобно и Іакова и Іоанна сынове-тъ Зеведеевы, които бѣхъ съдружники Симонови. И рече Иисусъ Симоу: Не бой ся: «отъ сега человекъ ще ловишь. И като извлѣкохъ ладіи-тъ на сушѣ-тѣ, «оставихъ всичко, и отидохъ вельдѣ него.

12 И «когато бѣше въ единѣ отъ градовѣ-тъ, ето человекъ пѣлнѣ съ проказъ; който като видѣ Иисуса, паднѣ на лице-то си, та му ся помоли и казуваше: Господи, ако щешъ, можешъ да мя очистишь. А той прострѣ рѣкѣ, та ся допрѣ до него, и рече: Ищѣ, бѣди очистенъ: и тутакси проказа-та ся махнѣ отъ него. И той му «заповѣда да не каже *това* никому, но иди, *казува*, покажи ся на священника, и принеси за очищеніе-то си, «както е Моисей заповѣдалъ, за свидѣтельство тѣмъ. Но още повече ся расчуваше за него, и «сѣбирахъ ся народъ много да слушать и да гы исцѣлява отъ болести-тъ имъ. А «той ся оттегляше въ пустыни-тъ и молаше ся.

17 И единѣ день, когато той поучаваше, сѣдѣхъ Фарисеи и законоучители, които бѣхъ надошли отъ всяко село на Галилеѣ, и Іудеѣ, и Іерусалимъ, и сила Господня бѣ въ исцѣляваніе-то имъ. И ето, «человѣци които носѣхъ на одрѣ одного человека който бѣше разслабенъ; и ищѣхъ да го внесхъ вътрѣ, и да го сложать прѣдъ него. Но понеже не намѣрихъ прѣздъ да го внесхъ вътрѣ поради народѣ-тъ, възлѣзохъ на покрывѣ-тъ, и прѣздъ керамиды-тъ спуснѣхъ го съ одрѣ-тъ на срѣдъ прѣдъ Иисуса. И като видѣ *Иисуса* вврѣ-тъ имъ, рече му: Человѣче, прощавать ти ся грѣхове-тъ ти. И «начинѣхъ да размышлявать книжници-тъ и Фарисей-тъ и да казувать: «Кой е тойзи, който говори богоухуство? Кой може да прощава грѣхове освѣнъ единого Бога?

22 А като разумѣ Иисусъ помислы-тъ имъ, отговори и рече имъ: Що размышлявате въ сѣрдца-та си? Що е по лесно, да режѣ: Прощавать ся грѣхове-тъ ти, или да режѣ: Стани та ходи? Но за да познаете че Сынъ человеческій има власть на земѣ-тъ да прощава грѣхове, (рече разслабеному,) тебѣ думамъ: Стани, и дигни одрѣ-тъ си, та иди у дома си. И на часѣ-тъ

станѣ прѣдъ тѣхъ, дигнѣ това на което лѣжеше, та отиде у дома си, и славѣше Бога. И ужасъ обзѣ всичкы-тъ, и славѣхъ Бога, и испълнихъ ся отъ страхъ, и казувахъ: Днесь видѣхмы прѣчудны нѣща.

27 И «слѣдъ това излѣзе ѳвнѣ, и видѣ единого мытаря, на име Левій, че сѣдѣше на мытарницѣ-тъ, и рече му: Ела вельдѣ мене. И *той* остави всичко, и станѣ та отиде вельдѣ него. И «стори му Левій голѣма угощеніе въ кѣшѣ-тъ си, и «много множество мытари имаше, и други които сѣдѣхъ съ тѣхъ на трѣпезѣ-тъ. А книжници-тъ имъ и Фарисеи-тъ роптаехъ на ученицы-тъ му и казувахъ: Защо съ мытари-тъ и грѣшници-тъ ядеге и пиеге? А отговори Иисусъ и рече имъ: Нѣмать нуждѣ за лѣкаръ здравнѣ-тъ, но болни-тъ, «Не дойдохъ да призовѣ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на покаяніе.

33 И тѣ му рекохъ: «Защо ученицы-тъ Іоаннови често постятъ, и молѣхъ править, така и Фарисейскы-тъ, а твои-тъ ядѣтъ и пѣхъ? А той имъ рече: Можете ли стори свадбары-тъ да постятъ доклѣ е съ тѣхъ младоженикѣ-тъ? Ще дойдѣтъ обаче дни, когато ся отнеме отъ тѣхъ младоженикѣ-тъ; тогачъ прѣздъ онѣзи дни ще постятъ. «Казуваше имъ още и притѣхъ: Никой не туря платъ отъ новѣхъ дрехѣхъ на ветхѣхъ дрехѣхъ; а инакъ, и ново-то дерѣ *ветхѣхъ-тъ*, и платѣ-тъ отъ новѣхъ-тъ не си прилича съ ветхѣхъ-тъ. И никой не налива вино ново въ мѣхове ветхы; ако ли не, ново-то вино ще распукине мѣхове-тъ, и то ще ся излѣе, и мѣхове-тъ ще ся развалять. Но трѣбаа да ся налива ново-то вино въ мѣхове новы, и ся завардѣтъ и двѣ-тъ. И никой отъ какъ пие *вино* ветхо, не ище тутакси ново; защото казува: Ветхо-то е по добро.

ГЛАВА 6.

1 И «въ първѣ-тъ сѣбботѣ слѣдъ вторый-тъ *день на Пасхѣ-тъ*, минувахе той, прѣздъ сѣятбы-тъ, и ученицы-тъ му кѣсахъ класове-тъ, и ядѣхъ, като *ам* стрѣвахъ съ рѣцѣ. А нѣкои си отъ Фарисей-тъ рекохъ имъ: Що правите, «което не е простено да ся прави въ сѣбботѣ?

3 И отговори Иисусъ и рече имъ: Не ете ли чели ни «това, което стори Давидъ, когато огладнѣ той и които бѣхъ съ него? Какъ влѣзе въ Божій-тъ домъ, и зѣхлѣбове-тъ на прѣдложеніе-то, и яде, и даде и на онѣзи които бѣхъ съ него, които *хлѣбове* «не бѣ простено да гы ядѣтъ

а 2 Цар. 6: 9. 3 Цар. 17: 18.

б Мат. 4: 19. Мар. 1: 17.

в Мат. 4: 20. 14: 27. Мар. 1: 18.

г Мат. 8: 2. Мар. 1: 40.

д Мат. 8: 4.

е Лев. 14: 4, 10, 21, 22.

и Мат. 4: 25. Мар. 3: 7. Іоан.

6: 2.

і Мат. 14: 23. Мар. 6: 46.

к Мат. 9: 2. Мар. 2: 3.

л Мат. 9: 3. Мар. 2: 6, 7.

м Псал. 34: 5. Іса. 43: 25.

н Мат. 9: 9. Мар. 2: 13, 14.

о Мат. 9: 10. Мар. 2: 15.

п Гл. 15: 1.

р Мат. 9: 13. 1 Тим. 1: 15.

с Мат. 9: 14. Мар. 2: 18.

т Мат. 9: 16, 17. Мар. 2: 21,

22.

а Мат. 12: 1. Мар. 2: 23.

б Нх. 20: 10.

в 1 Цар. 21: 6.

г Лев. 24: 9.